

ἔχει μιλίσκος ἐξ ἐναντίας ὅτι τῆς γῆς πᾶ A
 φωτὸς δὸτ' αὐ μιλίσκου γδ τῆς περιφερείας,
 γίνονται αὐ ἀκτῖνες. αἱ δὲ ἐν τοῖς δεκτύλοις
 καὶ κοσκίνοις, ὅδ' ὅποι γίνονται. διὸ ὅτι δηλοῦ-
 τερον γίνεται, ἢ διὰ τῆς μαζαίων ὀπῶν. δὸτ'
 δὲ τῆς σελήνης οὐ γίνονται, οὔτε ἐλλειπού-
 σις, οὔτε ἐν αὐξήσῃ οὐσίς, ἢ φάσις, διὰ τὸ
 μὴ ἀκρεβέει τὰς δὸτ' ἴδ' ἀκρων αὐγῆς (ἔ),
 ἀλλὰ τῷ μέσῳ φαίνεται. ὁ δὲ μιλίσκος, μι- B
 κρον τὸ μέσον ἔχει. εἰα διὰ τί περιήλι-
 οῦ γίνεται, οὔτε μεσουρανοῦτος πᾶ ἡλίου,
 οὔθ' ὑπὲρ τὸν ἡλιον, [οὔθ' ὑπὸ τὸν ἡλιον,]
 ὁ δὲ ἐν πλαζίαν μόνον, ἢ διὸτι περιήλιος γί-
 νεται, κληθεῖσιν τῆς ὄψεως πρὸς τὸν ἡλιον;
 καὶ τὴ δὲ πᾶ ἀέρος ἢ γαίας, ἐφ' ἧς ἀνακαίεται
 ἢ ὄψις, οὔτε ἐγὼ αὐ γήματο τῷ ἡλίου, οὔτε
 πῶρρον. ἐγὼ αὐ γδ ὕσων, ὁ ἡλιος διαλύσει
 πῶρρον δὲ οὐσίς ἢ ὄψις ἐκ ἀνακαίεται. C
 δὸτ' γδ μικρὸν ἐνόπριον πῶρρον ἀνατινυοῦν,
 ἀδενῆς γίνεται. διὸ καὶ ἄλλως οὐ γίνεται.
 ἐξ ἐναντίας πᾶ ἡλίου καὶ οὐδ' ἐαὶ γίνεται,
 καὶ ἐγὼ δὲ, διαλύσει ὁ ἡλιος. ἐαὶ δὲ πῶρρον, ἐ-
 λαπίαν ἢ ὄψις πρὸς πείταται. ἐαὶ δὲ ἐν τῷ
 πλαζίαν ὄει, τοσούτου δότος ἴσως συμβαίνει
 τὸ ἐνόπριον, ὥστε μήτε τὸν ἡλιον διαλύσει,
 μήτε τὴν ὄψιν ὀδρόδου ἀνελεῖται, διὰ τὸ ὑπὸ D
 τῷ γῆν φέρεσθαι. ὑπὸ δὲ τὸν ἡλιον οὐ γί-
 νεται, διὰ τὸ πλησίον ὡρ τῆς γῆς ὄντος, δια-
 λύσεται αὐ ὑπὸ τῷ ἡλίου. ἀνα δὲ μεσουρα-
 νίου, τὴν ὄψιν διασπείσεται, καὶ ὅλως οὐδὲ ἐν
 πλαζίας μεσουρανοῦ γίνεται, ὅτι ἢ ὄψις
 ὑπὸ τῷ γῆν ἐαὶ λέγει φέρηται, ὀλίγη εἰς τὸ
 ἐνόπριον πρὸς πείταται ἀνακαίεται [πρὸς]
 πᾶ, ἔσται ἀδενῆς. εἰβ διὰ τί τῆς σιαῖς
 τὸ ἀκρον πᾶ ἡλίου τρέμειν φαίνεται; οὐ γδ
 δὴ διὰ τὸ φέρεσθαι τὸν ἡλιον ἢ ἀδυνάτον γδ
 κινεῖσθαι εἰς τὰν ἀπείαν ὁ δὲ ἔγμος, τοσούτος.
 ἐπ δὲ ἀδύλος ἢ μεταβάσει, ὡς πῶρ καὶ πᾶ ἡ-
 λίου αὐτῷ ἢ διὰ τὸ κινεῖσθαι τὰ ἐν τῷ ἀέρι;
 καλεῖται δὲ ἔγμοις φημερὸν δὲ ὄει ἐν
 ταῖς [ἀκτῖσι τῆς] διὰ τῆς θυρίδων. τετ- F
 τα γδ κινεῖται καὶ ἠλωμένα ἢ. κῆτε οὐδ' τῆς
 σιαῖς εἰς τὸ φῶς, ἐκ τε πᾶ φωτὸς εἰς τὴν
 σιαῖν φερομένην αἰεὶ, καὶ ὁ ὅρος ὁ κενὸς πᾶ
 φωτὸς καὶ τῆς σιαῖς φαίνεται κινουμένη
 παρεγί. ἢ γδ ὅδ' σιαῖν ποιῶσιν, ἢ δὲ φῶς,
 ἐκτεροῦθεν μεταβάλλονται ταῦτα. ὡς

Ergo cum pars orbi superiori detrahatur,
 quod ex aduerso super terram eluxerit,
 speciem illam lunatam gerat, necesse est:
 quippe cum prout orbis, defecit, ita radij
 profuere debeant. Dignitas tamen & cri-
 bris, pro foraminum exiguitate, res certius
 explicatur, quam cum per foramina am-
 pliora transmittitur. Luna autē idem per-
 cipi non potest, neque deficiente, neque
 increfcente, neque deficiente: quia eius
 extrema non plenē splendent, sed medio
 potissimum lucet. Lunatam autem illam,
 minutamque faciem medio adstringi ex-
 xiguo, manifestum est. 11 Cur Sol nun-
 quam cælo in medio geminatur, nec su-
 pra se faciem illam ostendit secundam,
 sed ex lateribus tantum? An quod tum ge-
 minari Sol potest, cum Solem versus as-
 pectus refringitur. Aeris autem conref-
 centis illa soliditas, cui aspectus incurrens
 refringitur, neque prope Solē, neque pro-
 cul effici potest: nam si prope sit, resolu-
 tur à Sole: si procul, aspectus refringi non
 poterit. Cum enim longē de paruo specu-
 lo remeet, imbecillus reddetur, quam ob-
 rem area quoque fieri non potest è regio-
 ne. Quod si supra, & in propinquo inchoat,
 à Solis feruore dissoluitur: sin procul,
 aspectus minor equat: sed si in latere,
 tum nimiti seruari integer poterit, dum-
 modo speculum ita distet, vt nec Solis fer-
 uore absumi possit, & aspectus vniuersus
 recurat. Nam si in terra sparsus feratur,
 deuenire ad Solem nō potest. Sub Sole et-
 iam fieri non potest, quia si prope terram
 extiterit, consumitur feruore: si autem su-
 pra, cælo in medio aspectus distrahetur, &
 euanescet. Denique nec è latere quidem
 effici illud potest, cum Sol cæli vmbili-
 cum perrepat. Quoniam si aspectus ad-
 modum feratur in terram, exiguus ad spe-
 culum veniet, itaque refractus omnino
 imbecillus recedet. 12 Cur Solis vmbra
 extremum tremere videatur? Haud enim
 quia Sol fertur, idcirco id contremiscit:
 nam fieri non potest, vt Sol in partes mo-
 ueatur contrarias: tremorem autem fieri
 ita manifestum est. Adhæc, mutatio vmbra
 incerta est, quomodo etiā Solis ipsius
 progressio later. An ideo moueri videtur,
 quod corpuscula contenta in aere agitan-
 tur, quæ vulgò ramenta nominantur, con-
 spicua in solis radiis, qui transmeant per
 fenestras: hæc enim moueri solent, etiam
 sine villo spiritu. Ergo cum vicissim, modò
 de vmbra in lucem, modò de luce in vmbra
 moueantur assidue, terminus quoque
 lucis, ac vmbrae communis continuò mo-
 ueri videtur. Partim enim veluti vmbra, partim lucē suavis mutatione efficiunt: